

Appel iværksat den 25. november 2014 af Debonair Trading Internacional Ld^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. september 2014 i sag T-341/13 — Groupe Léa Nature SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-537/14 P)

(2015/C 118/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (ved advokat D. Selden og barrister T. Alkin)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Groupe Léa Nature SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Afgørelsen, der annullerer appelkammerets afgørelse, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling, idet det præciseres, at det skal fastslås, at der er lighed mellem de omtvistede varemærker.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger såvel for Retten som for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten har fremsat to anbringender, nemlig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾. Sammenfattende gør appellanten gældende, at Retten har undladt at anvende fast retspraksis i sin efterprøvelse af de omtvistede varemærker med det resultat, at den med urette har fastslået, at varemærkerne er helt forskellige.
2. Det gøres for det første gældende, at Retten, idet den havde fundet, at varemærkerne havde fonetisk lighed på grund af den fælles bestanddel »so«, skulle have fastslået, at varemærkerne i det mindste overordnet set lignede hinanden. Rettens konklusion om, at de på trods af det fælles fonetiske element var forskellige, var resultatet af en manglende anvendelse af fast retspraksis om arten af og graden af den lighed, som kræves ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
3. Det gøres for det andet gældende, at Retten, idet den havde fastslået, at varemærkerne havde fonetisk lighed, skulle have fastslået, at de i det væsentlige af de samme grunde også havde visuel lighed [og derfor så meget desto mere lighed som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5]. Rettens konklusion om, at de på trods af den fælles visuelle bestanddel »so« var visuelt forskellige, var resultatet af en manglende anvendelse af fast retspraksis ved efterprøvelsen af den visuelle indvirkning af bestanddelen »so« i varemærkerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)